

Sygn. akt I C 1603/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Monika Koza

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **CERES Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **P. Ł.**

o zapłatę

I. oddala powództwo.

II. zasądza od powoda CERES Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego P. Ł. kwotę 1.234 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

I C 1603/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 czerwca 2015r. CERES Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego P. Ł. kwoty 5.370,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2011r. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany oraz Bank (...) S.A. w zawarli umowę kredytową, na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Podniósł ponadto, iż pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niniejsza umowa została wypowiedziana. Stan zadłużenia pozwanego na dzień 10 listopada 2011r. został potwierdzony wyciągiem z ksiąg rachunkowych banku i w tej dacie pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności. W tej dacie na zadłużenie powoda składała się kwota 7.044,27 zł stanowiąca kwotę należną z tytułu niespłaconego kredytu oraz kwota 5.625,97 zł stanowiąca odsetki oraz opłaty dodatkowe, wyliczone od kwoty głównej. Zaznaczono, iż pozwany do dnia wniesienia pozwu dokonał łącznie wpłaty kwoty 7.300 zł, którą powód zaliczył na poczet odsetek i opłat dodatkowych oraz kapitału kredytu, z której pozostała do zapłaty kwota dochodzona niniejszym pozwem. Jako datę wymagalności roszczenia wskazał 17 października 2008r. (k.2-4v).

W dniu 30 czerwca 2015r.(k.5) sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 listopada 2015r.(k.93-94v) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł zarzut braku wykazania wartości dochodzonego roszczenia oraz zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż umowa sprzedaży wierzytelności nie wyłącza obowiązku powoda w zakresie wykazania istnienia oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Zakwestionował wartość dowodową wyciągu z ksiąg bankowych, który jest traktowany jedynie jako dokument prywatny. Podniósł nadto, iż powód nie przedstawił umowy łączącej bank z pozwanym, stąd nie sposób ustalić jakie było źródło rzekomego zobowiązania pozwanego, jaka była jego wysokość, czy też warunki spłaty. Nie wskazano również sposobu wyliczenia odsetek, kwoty od jakiej je naliczono, także ich stawki oraz za jaki okres. Sąd pierwszy z podniesionych zarzutów. Z ostrożności procesowej podniesiono, iż skoro roszczenie stało się wymagalne w dniu 17 października 2008r. to 3-letni okres przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c. upłynął już w dacie wniesienia pozwu, a powód nie wykazał, iż doszło do jego do jego przerwania, w szczególności nie udokumentował rzekomych wpłat pozwanego, których dokonanie pozwany neguje.

Pełnomocnik powoda zobowiązany do złożenia pisma przygotowawczego w ustosunkowaniu się do odpowiedzi na pozew i twierdzeń tam zawartych w terminie 14 dni pod rygorem skutków prawnych z art. 207 § 6 k.p.c. nie złożył takiego pisma.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 listopada 2011r. pomiędzy powodem a Bankiem (...) S. A. z siedzibą we W. zawarta została umowa cesji wierzytelności na rzecz CERES Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.. Zgodnie z pkt 2.1 umowy Bank (...) S.A. sprzedaje na rzecz powoda Wierzytelności z tytułu należności głównej (kapitał) opisane w Załączniku nr 2 do Umowy, a Nabywca kupuje te Wierzytelności od Banku, na zasadach i warunkach określonych w Umowie oraz przepisach Kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 509 Kodeksu Cywilnego. Wykaz Wierzytelności (pkt.2) zawiera Załącznik nr 2 do Umowy. Dodatkowe dane dotyczące Wierzytelności, w zakresie ustalonym w Załączniku nr 3 do Umowy zawierające także aktualne stany zadłużeń w odniesieniu do poszczególnych Wierzytelności, zostaną w ciągu 3 dni roboczych od dnia ziszczenia się warunku , o którym mowa w Punkcie 17.5 Umowy (zapłata Ceny Zakupu) przekazane Nabywcy w formie elektronicznej , zakodowane programem (...). Nabywca zobowiązuje się do przekazania Bankowi klucza (...). Zgodnie zaś z Punktem 17.5 Umowa wchodzi w życie z dniem zawarcia. Strony postanawiają jednak, że przejście na Nabywcę Wierzytelności wraz z ewentualnymi Zabezpieczeniami następuje, z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, pod warunkiem uiszczenia w całości Ceny K. określonej w Punkcie 3.1 Umowy , w sposób określony w powołanym postanowieniu, a w przypadku Wierzytelności zabezpieczonych hipotecznie również pod warunkiem Przejścia Hipotek zabezpieczających dane Wierzytelności. W razie ziszczenia się warunku wskazanego w zdaniu poprzedzającym, przejście na Nabywcę Wierzytelności wraz z ewentualnymi Zabezpieczeniami ma moc od dnia zawarcia Umowy, przy czym w przypadku Wierzytelności zabezpieczonych hipotecznie następuje to z momentem Przejścia Hipotek. Bank zobowiązuje się , że w terminie 14 dni roboczych po spełnieniu się warunku, o którym mowa powyżej , wystawi na rzecz Nabywcy oświadczenie, zgodnie z wzorem stanowiącym Załącznik nr 6 do Umowy.

W tej samej dacie bank wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...), w którym stwierdził istnienie wierzytelności o charakterze majątkowym pozwanego z tytułu kredytu gotówkowego udzielonego na podstawie umowy nr (...) z dnia 29 stycznia 2008r. na kwotę 7.641.80 zł, w tym z tytułu kapitału w kwocie 7.044,27 oraz odsetek umownych w kwocie 597,53 zł , odsetek z tytułu opóźnienia – 4.950,35 zł oraz kosztów wezwań i upomnień w kwocie 258,65 zł. Jednocześnie zawierając oświadczenie, że wskazane powyżej roszczenie na dzień 10 listopada 2008r. było wymagalne.

Pismem z dnia 06 grudnia 2011r. pierwotny wierzyciel skierował pismo do pozwanego informujące go o dokonanej cesji wierzytelności z tytułu umowy o kredyt gotówkowy nr (...) zawartej w S. wraz ze wszystkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością oraz przypisanymi jej zabezpieczeniami na rzecz powoda. Jednocześnie informując, iż wszystkie wpłaty na jej poczet należy odtąd dokonywać wyłącznie na rachunek nabywcy wierzytelności, wskazując także dane serwisu wierzytelności t.j. (...) S.A. w M..

W dniu 14 stycznia 2014r. skierowane zostało do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 7.304,24 zł z terminem zapłaty do dnia 24 stycznia 2014r. w związku z zawarciem powyższej umowy.

Dowód:

- **umowa sprzedaży wierzytelności z 10.11.2011r. k. 36-47,**
- **wezwanie do zapłaty z 14.01.2014r. wraz z potwierdzeniem nadania k.29,k.31-32,**
- **zawiadomienie z dnia 06.12.2011r.k.30,**
- **wyciąg z rejestru funduszu inwestycyjnego z 21.12.2011r. k.34-35,**
- **wyciąg z ksiąg bankowych z 10.11.2008r. k.48.**

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawierania przez strony umowy o kredyt, tj. w dniu 29 stycznia 2008 r.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie sądu strona powodowa nie wykazała istnienia wierzytelności wobec pozwanego i jej wysokości oraz nie udowodniła faktu nabycia wierzytelności w dochodzonym w sprawie zakresie. Podkreślić bowiem należy, iż uregulowany w art. 509 k.c. przelew wierzytelności należy do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000/1/1).

Powód powołał się na zawarcie umowy kredytu przez pozwanego i pierwotnego wierzyciela. Podnosił również, że pozwany nie wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego umową, w szczególności nie zwrócił kwoty kapitału w pełnej wysokości. Powód podnosił także, iż wierzytelność banku wobec pozwanego została zbyta na rzecz powodowego funduszu sekurytyzacyjnego. Ustalenie prawdziwości tego twierdzenia miało w toku sprawy kluczowe znaczenie dla stwierdzenia istnienia legitymacji procesowej czynnej CERES Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W..

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 listopada 2015r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz podniósł zarzut braku wykazania wartości dochodzonego roszczenia oraz zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż umowa sprzedaży wierzytelności nie wyłącza obowiązku powoda w zakresie wykazania

istnienia oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Zakwestionował wartość dowodową wyciągu z ksiąg bankowych, który jest traktowany jedynie jako dokument prywatny. Podniósł nadto, iż powód nie przedstawił umowy łączącej bank z pozwanym, stąd nie sposób ustalić jakie było źródło rzekomego zobowiązania pozwanego, jaka była jego wysokość, czy też warunki spłaty. Nie wskazano również sposobu wyliczenia odsetek, kwoty od jakiej je naliczono, także ich stawki oraz za jaki okres. Z ostrożności procesowej podniesiono, iż skoro roszczenie stało się wymagalne w dniu 17 października 2008r. to 3-letni okres przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c. upłynął już w dacie wniesienia pozwu, a powód nie wykazał, iż doszło do jego do jego przerwania, w szczególności nie udokumentował rzekomych wpłat pozwanego, których dokonanie pozwany neguje.

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd ustalił jedynie na podstawie dowodów z dokumentów, które w okrojonym zakresie przedstawił powód t.j. m.in. w oparciu o wyciąg z ksiąg bankowych pierwotnego wierzyciela oraz umowę sprzedaży wierzytelności, nie dysponował zaś umową kredytową zawartą przez pozwanego.

W tym miejscu należało wskazać, że materialnoprawny ciężar rozkładu ciężaru dowodu reguluje norma art.6 k.c. stanowiąca, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Sąd na stronie powodowej spoczywał w toku niniejszego postępowania ciężar wykazania, iż doszło do zawarcia przedmiotowej umowy i na jakich zasadach np. w zakresie jej wysokości, oprocentowania i zasad dotyczących jej zwrotu a następnie ewentualnego skutecznego wypowiedzenia niniejszej umowy oraz wysokości roszczenia, tak w zakresie kapitału jak i należnych odsetek umownych i innych opłat.

Jako dowód na poparcie tych twierdzeń powód przedstawił m.in. wyciąg z ksiąg banku zawierający informację o podstawie prawnej i stanie zadłużenia pozwanego. Wyciąg należało potraktować jako dokument prywatny. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r. (Dz.U.11.72.388) z dniem 5 kwietnia 2011r. art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665 j.t.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, został uznany za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji RP. Tym samym w związku z zakwestionowaniem przez pozwanego zasadności i wysokości roszczenia, Sąd nie mógł się oprzeć na treści niniejszego dokumentu. Zgodnie z art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi bowiem dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Tym samym uznać należało, że strona powodowa w przytoczonych okolicznościach nie sprostała regułom postępowania dowodowego.

W konsekwencji braku domniemań służących dokumentom urzędowym, ocena przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, jako dokumentów prywatnych, zwalniała stronę pozwaną z konieczności przeprowadzenia dowodu negatywnego, tj. obalenia twierdzeń strony powodowej, wywodzonych przez nią z tych dokumentów. Stosownie zaś do art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, stąd też - co do zasady - w postępowaniu cywilnym to powód powinien udowodnić istnienie dochodzonej wierzytelności, okoliczności jej powstania oraz wysokość. Mając na uwadze powyższe, strona powodowa nie wykazała przedstawianymi przez siebie dokumentami, iż istnieje roszczenie w określonej wysokości, z którym wystąpiła na drogę sporu sądowego. Nadto podkreślić należy, iż pozwany kwestionował wysokość dochodzonego roszczenia i nawet kwestie podnoszoną przez powoda, a dotyczącą częściowej spłaty kredytu. Tym samym powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był w pełni wykazać treść łączącego pierwotnego wierzyciela z pozwanym stosunku prawnego, skuteczność, jego wypowiedzenia i w dalszej konsekwencji wysokość tego roszczenia, a przede wszystkim skuteczność dokonanej umowy przelewu wierzytelności. W takim stanie rzeczy trudnym było zweryfikowanie również zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez pozwanego.

Podsumowując stwierdzić należy, że strona powodowa pozostawała w błędnym przekonaniu, że przedstawione przez nią środki dowodowe były przy prezentowanym przez pozwanego stanowisku wystarczającymi dla wykazania, że funduszowi przysługuje dochodzona pozwem wierzytelność.

Konkludując, uznać należało, że strona powodowa nie wykazała zatem istnienia wierzytelności wobec pozwanego i jej wysokości oraz nie udowodniła faktu skutecznego nabycia wierzytelności w dochodzonym w sprawie zakresie.

Przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia powyższe ustalenia sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozpoznawanej sprawie stroną wygrywającą jest pozwany. Uwzględniając powyższe Sąd w pkt II sentencji wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.234 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, która stanowi wynagrodzenie radcy prawnego, ustalone na podstawie § 6 pkt 4 (1.200 zł) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U Nr 163, poz.1349 ze zmianami) wraz z kwotą 34 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa głównego oraz od pełnomocnictwa substytucyjnego.

SSR Anita Wolska

I C 1603/15 upr

ZARZĄDZENIE

Dnia 17 lipca 2017r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. powoda zgodnie z wnioskiem z 5.07.2017r.
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska